

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322202427
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4322202427.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: I. H., nar. XX. XX. XXXX a S. O. H., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom F., H. XXX/XX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, detí rodičov: neb. matky E. H., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, otca U. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., J. XXX/XX, zastúpený Mgr. Peter Kupka, advokát, so sídlom Trnava, Hlavná 23, za účasti navrhovateľa: S. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., H. XX, zastúpený JUDr. Beáta Hilvertová, advokátka, so sídlom Levice, Sládkovičova 1, o zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 13. júla 2022 č. k. 10P/93/2022-37 takto

rozhodol:

Odvolačí súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol, že maloleté deti I. H., nar. XX. XX. XXXX a S. O. H., nar. XX. XX. XXXX sa dočasne zverujú do náhradnej osobnej starostlivosti S. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, U., t. č. H. XX, F., ktorý je povinný vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok má iba v bežných veciach (I.) a rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 10P/93/2022 (II.). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 111 písm. o), § 2 ods. 1 veta prvá, § 360 ods. 1, § 366 CMP, § 324 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 2, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 330 ods. 1, § 331 ods. 2, § 332 ods. 1 CSP, čl. 24 Charty základných práv Európskej únie, čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, § 45 ods. 1, 3, 4 Zákona o rodine a uviedol, že navrhovateľ dňa 16. 06. 2022 doručil súdu prvej inštancie návrh na zverenie maloletých detí do jeho náhradnej osobnej starostlivosti. Spolu s návrhom na začatie konania doručil súdu aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý odôvodnil tým, že maloleté deti pochádzajú z manželského vzťahu jeho nebohej partnerky E. H. a U. H.. V čase, keď jeho partnerka ešte žila, tvorili spoločnú domácnosť aj s maloletými deťmi I. a S.. Partnerka navrhovateľa (matka maloletých detí) nešťastne zomrela pri dopravnej nehode. Odvtedy zabezpečuje starostlivosť o deti navrhovateľ. Deň po tragickej nehode sa biologický otec U. H. dostavil na Slovensko s tým, že bude zabezpečovať starostlivosť o deti on. Deti túto možnosť odmietli, nakoľko po rozvoze ich nebohej matky, neboli s otcom veľmi v kontakte, maximálne dvakrát do roka. Navrhovateľ tvrdí, že má vedomosť o tom, že otec býva v obci F. v rodinnom dome, ktorý je bez sociálneho zabezpečenia. Deťom nebráni v styku s ich otcom, stretávajú sa s ním v rámci návštev, avšak odmietajú ísť k nemu bývať. Navrhovateľ matke maloletých detí vypomáhal so zabezpečovaním starostlivosti o deti, ako aj s domácnosťou. Mal za to, že s deťmi má výborný vzťah, rešpektujú ho a on rešpektuje ich. Po úmrtí ich matky sa jeho vzťah s deťmi ešte viac zlepšil a prehĺbil. Otec zvykol deti kontaktovať telefonicky, avšak nie vždy sa s ním deti chceli rozprávať. Stalo sa, že niekedy sa deťom neozval aj 2-3 mesiace. V roku 2019 sa stal incident, kedy otec detí neustále telefonicky atakoval ich nebohú matku, ako aj maloleté deti. V

tom čase boli predvolaní na ÚPSVaR Levice a bol s nimi vykonaný pohovor. Deti s otcom odmietali komunikovať hlavne za to, že mal. I. vtedy neustále zaťažoval svojimi finančnými problémami a mal. S. dal facku a buchol ho po hlave, nakoľko dieťa vtedy nebolo hladné a odmietalo jesť. Mal. S. kúpil vreckový nôž, aby sa mohol chlapec brániť pred nebezpečenstvom. Ďalej má navrhovateľ vedomosť aj o tom, že otec si vo svojej domácnosti zriadil atómový kryt, pretože podľa neho nás čaká tretia svetová vojna. Týmito záležitosťami zaťažoval aj maloleté deti. Navrhovateľ je zamestnaný ako murár a jeho mesačný príjem predstavuje cca 1 200,- eur. Aktuálne navrhovateľ hradí všetky poplatky spojené s domácnosťou. Otec maloletých detí má súdom určené výživné na deti spolu 340,- eur, ktoré uhrádza pravidelne. V čase, keď matka detí žila, navštevovala mal. I. kúpele, za ktoré bolo treba uhradiť 500,- eur, avšak podľa jeho vedomostí otec na kúpele nič neprispel. Odkedy partnerka zomrela, otec výživu na deti neposlal, avšak im nakúpil veci. Navrhovateľ uvádza, že otec detí predtým pracoval v Nemecku, aktuálne je na Slovensku a je nezamestnaný. Mal. I. navštevuje 1. ročník na SŠ zdravotníckej v R. a mal. S. navštevuje 6. ročník na ZŠ v N. W.. Stalo sa, že po úmrtí partnerky išiel vyzdvihnúť mal. S. zo školy, kedy mu jeho triedny učiteľ uviedol, že maloletého mu nemôže odovzdať, nakoľko tam bol otec detí, ktorý pedagogickému zboru uviedol, že aby s ním ohľadom maloletého nekomunikovali a aby mu ho nedovolili zo školy odniesť. Mal. S. má alergiu a navštevuje ambulanciu MUDr. H. v Leviciach. Mal. I. navštevovala gastroenterológa MUDr. Virgovú v Leviciach, pretože mala problémy s nadváhou a kvôli tomu absolvovala aj spomínaný pobyt v kúpeľoch. Nakoľko starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje výlučne navrhovateľ, žiadal súd, aby mu boli neodkladným opatrením zverené maloleté deti do náhradnej osobnej starostlivosti. Dňa 01. 07. 2022 sa otec maloletých detí prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vo svojom vyjadrení uviedol, že návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia a na zverenie maloletých do náhradnej osobnej starostlivosti sú nedôvodné bez opory v skutkovom stave. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčuje žiadne nebezpečenstvo bezprostredne hroziaceho nebezpečenstva maloletým. Medzi otcom a maloletými je úzka citová väzba. Navrhovateľ neuviedol žiadny taký záujem maloletých, ktorý by si vyžadoval postup podľa § 45 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. (ďalej len „ZOR“) a žiadny taký záujem maloletých ani objektívne neexistuje. Otec si riadne plní svoje rodičovské povinnosti podľa § 28 ZOR. Právny zástupca otca vo vyjadrení podporne poukázal aj na judikatúru viacerých súdov. Ďalej uviedol, že otec popiera skutkové tvrdenie navrhovateľa, že otec telefonicky atakoval E. H., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „matka“), že býva v dome bez sociálneho zabezpečenia. Otec popiera skutkové tvrdenie navrhovateľa, že maloletú zaťažoval finančnými problémami a že kúpil maloletému vreckový nôž. Otec popiera skutkové tvrdenie navrhovateľa, že zaťažoval maloletých. Navrhovateľ svoje tvrdenia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ničím nepreukázal, ani čo i len neosvedčil. Navrhovateľ sa pohybuje iba v rovine ničím nepodložených domnienok. Navrhovateľ ani na účely návrhu na zverenie maloletých do náhradnej osobnej starostlivosti neuviedol žiadny taký záujem maloletých, ktorý by si vyžadoval postup podľa § 45 ods. 1 ZOR a žiadny taký záujem maloletých ani objektívne neexistuje. Na základe vyššie uvedeného otec žiada, aby súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice pod sp. zn. 3P/107/2016 vyplýva, že súd rozsudkom zo dňa 17. 01. 2017 pod č. k. 3P/107/2016-74 rozviedol manželstvo rodičov maloletých detí a schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej boli mal. I. a mal. S. O. zverení do osobnej starostlivosti matke na čas po rozvode. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. I. sumou 180,- eur mesačne a mal. S. O. sumou 160,- eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva. Zo správy zo šetrenia pomerov, ktorú dňa 24. 06. 2022 vypracoval ÚPSVaR Levice, odbor sociálnych vecí a rodiny vyplýva, že bolo vykonané šetrenie pomerov na strane navrhovateľa, p. S. H. na adrese F., H. XX. Šetrením pomerov bolo zistené, že navrhovateľ žije v spoločnej domácnosti s mal. I. a mal. S. O.. Domová nehnuteľnosť je aktuálne v rekonštrukcii, pozostáva z 3 izieb, kuchyni spojenej s obývačkou a sociálnym zariadením. Obe mal. deti majú v domácnosti navrhovateľa samostatné izby, ktoré sú zariadené primerane k ich veku a potrebám. Bytové pomery boli v čase šetrenia na požadovanej úrovni. Navrhovateľ uviedol, že od úmrtia jeho partnerky, teda matky mal. detí, zabezpečuje starostlivosť výlučne on. Pán H. je zamestnaný ako murár vo firme STAVMONT, Želiezovce, spol. s r. o. Jeho priemerný mesačný príjem je okolo 1 200,- eur. Mesačné výdavky predstavujú 60,- eur elektrina, 80,- eur plyn, paušály pre mal. deti v hodnote 60,- eur, voda 36,- eur a TV 21,- eur. Ďalej hradí internát mal. I. 100,- eur na pol roka + sa začali ročne zbierať po 150,- eur na stužkovú slávnosť. Mal. I. je študentkou prvého ročníka na strednej škole zdravotníckej v R.. Do školy dochádza autobusom, aj vlakom. Počas týždňa je ubytovaná na internáte. Mal. O. S. navštevuje 6. ročník na ZŠ v N. W., v školskom zariadení sa maloletý nestravuje. Mal. O. S. má alergiu, navštevuje ambulanciu MUDr. Hasičovej, mal. I. zase navštevuje gastroenterológa, MUDr. Virgovú v Leviciach. Pediatrickým lekárom mal. detí je MUDr. Beáta

Regászová. Bol vykonaný informatívny pohovor s mal. deťmi samostatne bez prítomnosti rodinných príslušníkov. Mal. I. uviedla, že s navrhovateľom má vytvorený veľmi dobrý vzťah. Aktuálne žije naďalej v jeho domácnosti aj s mal. S. O.. Odkedy im umrela matka, starostlivosť o nich zabezpečuje práve on. Z jej vyjadrenia je známe, že po tragickej nehode, pri ktorej umrela ich matka, sa otec vrátil na Slovensko s tým, že by sa chcel o nich starať. Maloletá to však odmieta, nakoľko s otcom nemá veľmi pozitívny vzťah. Údajne zvyknú byť spolu v kontakte, avšak len veľmi sporadicky. Stále má na pamäti, že im počas minulých rokov otec ubližoval tým, že ich zaťažoval jeho problémami ohľadom financií aj svojej práce. Maloletému S. dal údajne aj facku, nakoľko nechcel jesť a otec to od neho vyžadoval. Neustále matke robil napriek, maloletého S. si chcel kúpiť hračkami a inými vecami. I. sa vyjadrila, že by chcela bývať u navrhovateľa, nakoľko si s ním rozumie, má v domácnosti vytvorený vlastný priestor a je tam už zabývaná. Navrhovateľ jej veľakrát pomohol s domácimi úlohami, finančne pomohol vyplatiť aj jej rehabilitačné kúpele, ktoré absolvovala z dôvodu zdravotných ťažkostí (nadváha). Z jej vyjadrenia je známe, že matka síce otca poprosila, aby prispel na financovanie kúpeľov, avšak otec to rázne odmietol. Má vedomosť, že otec aktuálne žije vo svojom rodinnom dome v obci F., kde nemá zriadenú kúpeľňu ani toaletu. Maloletá otcovi povedala, že bývať k nemu nepôjde, na čo otec údajne uviedol, že ju nútiť do ničoho nebude. Aktuálne s otcom udržiava kontakt, niekedy ho aj navštívi, skôr však navštívi otec ich. Stalo sa, že otec svojvoľne vstúpil do ich domu v skorých ranných hodinách, kedy všetkých zobudil a chcel vedieť, ako sa deti majú. Takáto situácia sa začala opakovať častejšie, z toho dôvodu si začali dvere zamykať, čo predtým nikdy nerobili. I. uviedla, že otec ich chcel vziať bývať aj do Nemecka, kde predtým pracoval. Dôvodom bola práve jeho práca, ktorá bola dobre platená. Maloletá má za to, že otec vôbec neberie do úvahy jej potreby, ani potreby mal. S.. Silou mocou chce otec docieľiť, aby išli deti bývať k nemu, aj keď údajne tvrdí, že na nich tlačiť nebude. Maloletá uviedla, že si nevie predstaviť žiť s otcom, jeho terajšou partnerkou, partnerkinými deťmi a pravdepodobne aj matkou otcovej partnerky. Záverom maloletá uviedla, že navrhovateľ im nijak neznemožňuje kontakt s otcom. Mal. S. uviedol, že svojho otca párkrát navštívil, odkedy je otec doma, avšak nikdy u neho neprespal, ani si to neželá. Dôvodom je aj to, že otec nemá zriadenú kúpeľňu ani toaletu, ako aj to, že v domácnosti navrhovateľa sa cíti lepšie, z dôvodu, že s ním žije už 4 roky. S navrhovateľom má vytvorený dobrý vzťah, tiež mu pomôže niekedy s projektmi do školy. Zvyknú spoločne aj tráviť voľný čas, aj s mal. I.. Maloletý S. nebol pri rozhovore veľmi komunikatívny, uviedol, že mu veľmi chýba matka. Údajne nemá problém s otcom komunikovať, ani sa stretávať, ale žiť by chcel radšej u S. (navrhovateľa). Na ÚPSVaR Levice bol predvolaný aj otec mal. detí, ktorý uviedol, že sa vrátil na Slovensko, aby sa mohol starať o svoje deti. Otec sa s deťmi veľmi počas uplynulých rokov nestýkal, s deťmi zvykol komunikovať prostredníctvom telefonátov, aj to len sporadicky. Otcovi bola navrhnutá spolupráca s akreditovaným subjektom Kľúč, ktorej cieľom spolupráce je obnova vzťahov medzi otcom a mal. deťmi. Otec s touto možnosťou súhlasil, teda spolupráca s akreditovaným subjektom sa realizovať bude. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie. Neodkladné opatrenie umožňuje pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlený zásah súdu. Je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo v už začatom konaní nastať. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „neodkladné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi účastníkmi, že nariadením neodkladného opatrenia nezíska ani jeden z účastníkov silnejšie postavenie a tiež nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne, predbežne a neodkladne upravuje určitý okruh vzťahov. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Neodkladné opatrenia sa podľa ich obsahu nariaďujú v súlade s § 325 ods. 2 CSP, resp. § 367 CMP, prípadne v súlade s iným zákonom (Zákon o rodine). Ustanovenie § 325 ods. 2 CSP iba príkladne uvádza výpočet neodkladných opatrení, ktoré súd môže nariadiť. Súd pri poskytovaní ochrany neodkladným opatrením použije výrok, ktorý svojou formou najväčšmi zodpovedá osvedčenému právu bez ohľadu na to, či tento výrok má normatívny základ v ustanovení § 325 ods. 2 CSP. Preto súd môže nariadiť aj iné neodkladné opatrenie. Súd prvej inštancie mal za to, že navrhovateľ dostatočne osvedčil potrebu okamžitého zásahu súdu a dočasne rozhodol o zverení maloletých detí do jeho náhradnej osobnej starostlivosti, nakoľko dočasné zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa je jednoznačne v prospech a v záujme maloletých detí, keďže otec je s maloletými deťmi v kontakte len sporadicky a matka maloletých detí zomrela. Súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vychádzal z preštudovania samotného návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia, ako aj zo správy zo šetrenia pomerov, ktorú vypracoval ÚPSVaR Levice a považoval za dostatočne preukázané, že navrhovateľ má s maloletými deťmi vytvorený dostatočný citový vzťah, o deti sa riadne stará, maloleté deti sa fakticky zdržiavajú v starostlivosti navrhovateľa, s ktorým žijú v spoločnej domácnosti už dlhšiu dobu. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní prihliadol aj na vyjadrenia maloletých detí, ktoré uviedli kolíznemu opatrovníkovi v rámci vykonaného informatívneho pohovoru. Navrhovateľ zabezpečuje všetku riadnu starostlivosť o maloleté deti, s ich výchovou pomáhal matke aj pred tým, ako zomrela, a preto súd prvej inštancie považoval dočasné zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa za odôvodnené a celkom v záujme maloletých detí. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má len dočasný charakter a nie je rozhodnutím vo veci samej. Súd prvej inštancie poukázal na to, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení sa svojím obsahom nemusí zhodovať s rozhodnutím vo veci samej. Konečné rozhodnutie vo veci súd vydá až po vykonaní potrebného dokazovania, pričom prednostný bude vždy záujem maloletých detí. Na základe vyššie uvedených a preukázaných skutočností a zákonných ustanovení súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec v zákonom stanovenej lehote odvolanie v celom rozsahu a uviedol, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné, keď záver súdu (bod 26.) nepostačuje k vyvodu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy maloletým (potreby okamžitého zásahu). Uviedol, že má záujem, aby maloleté deti žili s ním v mieste jeho bydliska (F., J. XX). Za preukázaním, že má v mieste svojho bydliska kúpeľňu, predložil sken tlačie fotografie, ktoré žiada ako dôkaz vykonať. Tvrdil, že skutkové zistenia súdu sú nesprávne a mal za to, že navrhovateľ nie je dostatočným garantom riadnej výchovy maloletých, a to z dôvodov, že: 1/ maloletí sa nevenujú v dostatočnom rozsahu pohybovým aktivitám. Maloletá má nadváhu. 2/ Maloletý sa sebapoškodzuje. 3/ Maloletí v nadmernom rozsahu pijú sladené nápoje. 4/ Maloletá prišla pod vplyvom alkoholu na internát a bola z internátu podmienene vylúčená. 5/ Maloletá je panovačná k maloletému a maloletý ho nemôže bez povolenia maloletej navštíviť. 6/ Maloletý sa sťažuje na nedostatok potravy. Za týmto účelom žiadal vykonať dôkazy, t. j. vyžiadanie lekárskej správy, správy od psychológa, správy od školského internátu, vyhlásenie S. H.. Tvrdil, že v priebehu konania poprel mnohé zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré navrhovateľ ani neosvedčil, pričom súd, napriek tomu, nepristúpil k nariadeniu pojednávania podľa § 329 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Podozkoval, že súd mohol v tomto prípade zabezpečovať dôkazy aj bez návrhu. Navrhovateľ na účely nariadenia neodkladného opatrenia neuviedol žiadny taký záujem maloletých, ktorý by si vyžadoval postup podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine a žiadny taký záujem maloletých ani objektívne neexistuje. Dodal, že si riadne plní svoje rodičovské povinnosti. V predmetnej veci teda neboli splnené podmienky na použitie § 45 Zákona o rodine, a teda súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že osobne chodí s maloletými na prechádzky k ich prababke, ktorá býva na opačnom konci dediny a tiež chodia k rieke Hron. Maloletý pravidelne bicykluje. Poprel, že by sa maloletý sebapoškodzoval kvôli jeho osobe. Bolo to práve kvôli otcovi, o čom je aj záznam u pani riaditeľky ZŠ N. W.. Navrhol preto vykonať dôkaz, t. j. vyžiadanie si správy od riaditeľky ZŠ N. W.. Tvrdil, že aj u otca maloletý pije sladené nápoje. Dodal, že doma majú zriadený automat na pitnú vodu, aby maloletý nemal stále len sladené nápoje. Je fakt, že keď maloletým zomrela matka, tak im častejšie dovolil sladený nápoj, aby im tak trochu uľahčil aj tak ťažkú životnú situáciu. Nepoprel, že maloletá prišla na internát pod vplyvom alkoholu a dodal, že tomu tak bolo v čase, keď ešte žila ich matka. Maloletá za to bola pokarhaná a bolo jej dohovorené, pričom mala aj sedenie so psychológom. Od tej doby sa taká situácia neopakovala. Poprel, že by maloletá bola panovačná, a že by maloletému zakazovala ísť k otcovi. Skôr si myslel, že maloletá má o maloletého strach, aby sa neopakoval incident z roku 2009, kedy otec uderil maloletého, keď ten nechcel jesť polievku. Bolo to riešené aj na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Poprel, že by maloletý nemal potravu a dodal, že im každý deň zabezpečuje teplú stravu. Dodal, že otec vie, že maloletá má nadváhu od svojho narodenia a liečila sa dvakrát aj v Bardejovských kúpeľoch. Tvrdil, že deti starých rodičov H. navštevovali tak často ako chceli maloletí. Nikto im v tom nebránil.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - otcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo

(§ 65, § 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania pred súdom prvej inštancie (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 17. januára 2017 č. k. 3P/107/2016-74 rozviedol manželstvo rodičov maloletých detí a schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke na čas po rozvode a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí. Matka maloletých detí dňa XX. XX. XXXX zomrela. Súdu prvej inštancie bol doručený dňa 16. júna 2022 zo strany navrhovateľa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a na zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, ktorým sa domáhal, aby súd rozhodol, že maloletí sa neodkladným opatrením odovzdajú do jeho náhradnej osobnej starostlivosti, a aby súd vo veci samej rozhodol tak, že maloletí sa zverujú do jeho náhradnej osobnej starostlivosti s tým, že je povinný vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti v rovnakom rozsahu ako ju vykonáva rodič, právo zastupovať maloleté deti, spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Žiadal, aby súd rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletých detí sumou 340,- eur, ktorú je povinný uhrádzať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, vždy do 25-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozhodnutia. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 360 ods. 1 a 2 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu. Ak súd nariadi neodkladné opatrenie bez návrhu pred začatím konania vo veci samej, začne konanie vo veci samej alebo poučí účastníkov o možnosti podať návrh na začatie konania vo veci samej.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd po preskúmaní predmetného súdneho spisu dospel k záveru, že ak súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, jeho rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, a keďže sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje, na jeho odôvodnenie podľa § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

11. Osobitná úprava neodkladných a iných opatrení súdu je obsiahnutá v ustanoveniach § 360 až § 369 CMP. Na rozdiel od sporového konania, podľa právnej úpravy mimosporového konania je možné nariadiť neodkladné opatrenie nielen na návrh, ale aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať bez návrhu. Ak súd nariadi neodkladné opatrenie bez návrhu pred začatím konania vo veci samej, začne konanie vo veci samej alebo poučí účastníkov o možnosti podať návrh na začatie konania. Súd podľa Civilného mimosporového poriadku nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem. Zrušiť nariadené neodkladné opatrenie môže súd aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. V Civilnom mimosporovom poriadku je osobitne upravený procesný postup, týkajúci sa neodkladných opatrení vo veciach ochrany maloletého, vo veciach výživného, vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého, o povolení súdu na výkon oprávnenia vo veci starostlivosti o maloletých (na základe ktorého je možné povoliť vstup do obydlija, v ktorom sa maloletý nachádza, na účely výkonu právomocí orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately).

12. Odvolací súd v tomto smere dodáva, že v prejednávanej veci nejde o osobitný typ neodkladného opatrenia v zmysle § 365 až § 368 CMP. V predmetnej veci ide o neodkladné opatrenie nariadené podľa ustanovenia § 325 ods. 2 CSP, ktoré z hľadiska svojej povahy (demonštratívneho výpočtu) umožňuje súdu uložiť aj takú povinnosť, ktorá v danom ustanovení nie je výslovne normovaná, a ktorej formulácia

reflektuje nárok, ktorému sa neodkladným opatrením má poskytnúť ochrana. V prejednávanej veci sa tento základný nárok vykazuje z ustanovenia § 45 Zákona o rodine (inštitút náhradnej osobnej starostlivosti o maloleté deti).

13. Odvolací súd konštatuje, že samotným účelom neodkladného opatrenia je rýchla úprava právnych (nie len faktických) pomerov účastníkov, resp. strán sporu, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho alebo prípadne ešte nevykonateľného, či očakávaného rozhodnutia, resp. exekučného titulu. Právna teória a prax determinovala rámec postulátov, ktoré súd pred nariadením neodkladného opatrenia skúma a hodnotí, a ktorých naplnenie vyplýva z požiadavky ústavnoprávneho rámca práva na súdnu ochranu. Simplificite ide o tzv. zásadu opodstatnenosti, efektívnosti, provizórnosti a proporcionality. Z tohto aspektu možno konštatovať, že nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi „sporovými“ stranami, b) tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu alebo, ak je daná obava z ohrozenia exekúcie, c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

14. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia vo všeobecnosti prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany (§ 328 ods. 2 CSP) nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia v merite veci. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať riadne dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP), t. j. rozhoduje sa spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je teda zásadným determinantom pre rozhodnutie súdu obsah samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom je navrhovateľ povinný osvedčiť relevantné skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzuje splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného (dočasného) opatrenia aspoň osvedčené, pričom samotná miera osvedčenia je korelatívna konkrétnosťou toho daného prípadu. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie fundamentálne skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Táto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej by absencia predbežnej úpravy pomerov až do času rozhodnutia in merito, (resp. po riadne vykonanom dokazovaní) mohla svojou potrebou dodržania všetkých (vrátane procesných) postupov v konaní vo veci, viesť až k neodvratiteľnej ujme na právom chránených záujmoch účastníkov konania.

15. Nakoľko v predmetom konaní vystupuje maloleté dieťa, resp. rozhoduje sa o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach maloletého dieťaťa, odvolací súd zdôrazňuje, že právna úprava práv a právom chránených záujmov maloletých detí je obsiahnutá jednak v Dohovore o právach dieťaťa (čl. 3), v ktorom je zakotvené, že prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi je záujem dieťaťa a jednak v Charte základných práv EÚ (čl. 24 ods. 2 a 3), v ktorej je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

16. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Na vnútroštátnej úrovni ochranu dieťaťa determinuje najmä Zákon o rodine, v rámci ktorého sa sleduje najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý bol ako zásada zakotvená prijatím zákona č. 175/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon o rodine. V zmysle uvedenej zásady je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa okrem iného zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností a pod. Otázkou

najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa sa zaoberal aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19. januára 2017 pod sp. zn. II. ÚS 56/2017, v ktorom uviedol, že v súčasnosti existuje široká zhoda ? a to aj v medzinárodnom práve ? na podporu myšlienky, že pri rozhodovaní príslušných orgánov verejnej moci týkajúcom sa detí musí byť ich najlepší záujem prvoradým hľadiskom rozhodovania.

17. Inštitút náhradnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťaťa (§ 45 Zákona o rodine) predpokladá, že jeho nariadením dochádza k reálnemu obmedzeniu rodičovských práv a povinností bez potreby následného rozhodnutia o obmedzení výkonu rodičovských práv a povinností. Inštitút náhradnej osobnej starostlivosti prichádza do úvahy, ak sa rodičia maloletého dieťaťa nechcú, resp. nemôžu o svoje dieťa dočasne starať. Príčiny takéhoto rozhodnutia sú mnohoraké, a to buď v aspekte objektívnych alebo subjektívnych príčin, ktoré sú na voľnom, avšak dôkladnom zvážení konajúceho súdu. Vo všeobecnosti sú predpokladmi pre rozhodnutie o náhradnej osobnej starostlivosti: a/ zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti si vyžaduje jeho najlepší záujem, b/ dieťa sa zverí do starostlivosti len fyzickej osobe, c/ osoba, ktorej sa má dieťa zveriť do osobnej starostlivosti, má pobyť na území Slovenskej republiky a má plnú spôsobilosť na právne úkony a spôsobom života, ako i osobnými predpokladmi zaručuje, že bude náhradnú starostlivosť vykonávať v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, d/ osoba, ktorej má byť dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, nemôže byť osobou, ktorá sa aktuálne osobne nestará o svoje vlastné dieťa, e/ ostatné osoby, s ktorými osoba, ktorej má byť dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, žije v spoločnej domácnosti, rovnako spôsobom svojho života zaručujú, že bude náhradná starostlivosť vykonávaná v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, f/ ten, komu má byť maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, s takýmto zverením súhlasí. V zásade platí, že súd uprednostňuje zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej starostlivosti príbuzného v záujme zachovania kontaktu s rodinou, avšak v tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že to neplatí absolútne a z hľadiska sledovania a dôsledného zabezpečenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa môže byť prelomená s prihliadnutím na individuálnu povahu prejednávanej veci.

18. Odvolací súd dodáva, že v prejednávanej veci sa súčasne s konaním o nariadenie neodkladného opatrenia vedie aj konanie vo veci samej, ktorým sa navrhovateľ domáha zverenia maloletých detí do jeho osobnej náhradnej starostlivosti, pretože do času smrti matky maloletých detí (jeho partnerky, s ktorou žil v spoločnej domácnosti), sa o deti riadne staral a má s nimi vybudovaný pozitívny vzťah.

19. Súd prvej inštancie dožiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Levice s tým, aby vykonal šetrenia rodinných pomerov na strane navrhovateľa, ako i vykonanie informatívneho pohovoru s maloletými deťmi, na čo Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Levice (ďalej len „kolízny opatrovník“) doručil správu o výsledku šetrenia (č. I. 24), z ktorej vyplýva, ako už skonštatoval aj súd prvej inštancie (bod 4. odôvodnenia napadnutého uznesenia), že maloleté deti žijú v spoločnej domácnosti navrhovateľa, a odkedy im zomrela matka, starostlivosť o nich zabezpečuje práve navrhovateľ. Z vyjadrenia maloletej je zrejmé, že otec sa po smrti matky maloletých detí vrátil na Slovensko, aby sa o deti staral, avšak maloletá túto možnosť odmieta, nakoľko s otcom nemá pozitívny vzťah, čo pramení z nedostatočného, resp. sporadického kontaktu otca s maloletými a nepríjemnými zážitkami z minulosti. Maloletá sa výslovne vyjadrila, že chce zostať bývať v domácnosti navrhovateľa, kde má vytvorené podmienky. Maloletá dodala, že si nevie predstaviť žiť s otcom, jeho terajšou partnerkou, partnerkinými deťmi a pravdepodobne aj matkou otcovej partnerky. Maloletý sa vyjadril, že aj keď párkrát otca navštívil, nikdy však u neho neprespal, a ani si to neželá. Dodal, že v domácnosti navrhovateľa sa cíti lepšie, pretože s ním žije už 4 roky a má s ním vytvorený dobrý vzťah. Uviedol, že žiť by chcel radšej s navrhovateľom. Otec sa mal vyjadríť tak, že sa vrátil na Slovensko, aby sa o deti mohol starať. Dodal, že s deťmi sa počas uplynulých rokov nestýkal, s deťmi zvykol komunikovať prostredníctvom telefonátov, aj to len sporadicky.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že záujem maloletých detí je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Povinnosťou súdu pri rozhodovaní vo veciach maloletých je v prvom rade sledovať ich najlepší záujem. V tomto smere je potrebné zisťovať a vyhodnocovať záujem maloletých detí z hľadiska úrovne ich starostlivosti a názoru maloletých detí a rizika ich možného vystavenia konfliktu lojality v rámci podmienok na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s rodičmi a s inými blízkymi osobami, čo znamená pre súd podmieniť rozhodovanie vo veciach maloletých tak, aby bolo zachované, resp. zabezpečené puto maloletých detí s ich rodinou, z čoho vyplýva, že rodinné väzby môžu byť prerušené, resp. obmedzené len vo veľmi výnimočných prípadoch a zároveň je potrebné urobiť všetko pre zachovanie osobných vzťahov maloletých detí.

21. V prejednávanej veci sa rozhoduje o maloletej I. H. (vo veku cca XX rokov) a o maloletom S. O. H. (vo veku cca XX rokov). Maloletí sú už vo veku, kedy sú schopní v dostatočnej miere samostatne posúdiť ich sociálne väzby (či už s rodinnými príslušníkmi alebo inými blízkymi osobami) a hodnotovo posúdiť okolie ich bezprostrednej sociálnej interakcie. Z vyjadrení maloletých jednoznačne vyplýva, že k osobe otca ako rodiča pociťujú vo všeobecnosti neutrálny vzťah, čo je spôsobené citovým ochladením zapríčinené výrazným oslabením styku otca s maloleťmi deťmi, čo skonštatoval aj sám otec v rámci informatívneho výsluchu pred kolíznym opatrovníkom (č. I. 24b).

22. Z návrhu navrhovateľa a zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že nebohá matka s maloleťmi deťmi žila do času jej úmrtia s navrhovateľom v spoločnej domácnosti približne 4 roky, v rámci ktorých, ako skonštatovali aj samotné maloleté deti, sa ich vzťah k navrhovateľovi prehľboval a utvárali si v domácnosti s navrhovateľom stabilné prostredie pre svoj život a vývoj. Naopak, vo vzťahu k otcovi sa ich vzťah výrazným spôsobom oslaboval, a to až do takej podoby, keď ani po smrti ich matky sa k možnosti zverenia do osobnej starostlivosti otca, resp. žitia s ním v spoločnej domácnosti stavajú negatívne, t. j. je zreteľná značná animozita maloletých detí.

23. Odvolací súd konštatuje, že aj keď zákon predpokladá, aby súd svoju rozhodovaciu činnosť podmienil a zameril na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb maloletých s ich rodičmi (otcom), je rovnocenne k tomu potrebné sledovať aj ďalší z týchto záujmov, a to udržanie a rozvoj vzťahu maloletých detí k blízkym osobám (k navrhovateľovi), s ktorým žili po dlhší čas v spoločnej domácnosti, a to so zameraním sa predovšetkým na názor detí a zamedzeniu rizika vzniku konfliktu lojality maloletých detí medzi intenzívnym putom maloletých detí k navrhovateľovi, ktorý sa v otázke starostlivosti o maloleté deti (ako osoba blízka) dostáva do kolízie s rodičovskými právami otca, ktorý sa v konaní dožaduje ich aktívnej realizácie, resp. záujmu sa o maloleté deti starať.

24. Názor maloletých detí s ohľadom na ich vek predstavuje relevantné kritérium, ktoré odvolací súd, vzhľadom na slabý citový vzťah maloletých detí k ich otcovi, zohľadnil a na jeho základe, spoločne s ostatnými faktormi, ako je požiadavka zachovania stabilného a známeho prostredia maloletých detí, zhodne so súdom prvej inštancie tvrdí, že dočasná úprava nedôkladným opatrením v otázke zverenia maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa je dôvodná.

25. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia sa vyказuje v tom, že v čase rozhodovania súdu nie je doposiaľ súdom upravená otázka starostlivosti o maloleté deti. Aj napriek tomu, že zákon prezumuje, že v prípade straty (úmrtia) jedného z rodičov, rodičovské práva vykonáva druhý rodič (t. j. starostlivosť o maloleté deti), v podmienkach tohto prípadu treba vychádzať z nedostatočnej citovej väzby maloletých detí k otcovi, o ktoré, ak by sa mal starať otec, by boli odobraté z „faktickej“ starostlivosti navrhovateľa, t. j. maloleté deti by boli vytrhnuté z domácnosti navrhovateľa, ktoré vzhľadom na čas v ňom strávený a vzhľadom na pozitívny vzťah maloletých k navrhovateľovi, maloleté deti považujú za stabilné, známe prostredie (domov), čím by došlo k riziku narušenia ich sociálnej a emočnej integrity.

26. Odvolací súd zdôrazňuje, že bezodkladnosť úpravy sa vyказuje najmä (implicitne) zo stavu, kedy sa otec ako osoba, ktorú deti nepovažujú za osobu, ktorá pre nich predstavuje základ citovej stability, bezpečia a otvorenosti, ako je tomu u osobe navrhovateľa, snaží bez toho, aby pristúpil najskôr k primeranému - postupnému obnoveniu a rozvoju citových väzieb, k náhlemu zasadeniu sa do pozície - role otca, ktorá tak maloleté deti stavia do otvorenej kolízie ich názorov a legitímnych požiadaviek (právo na stabilné a bezpečné prostredie - zohľadňujúc ich prejavovaný názor). Ak by súd nerozhodol neodkladným opatrením a dočasne neupravil otázku náhradnej starostlivosti o maloleté deti, hrozilo by bezprostredné narušenie emočnej stability maloletých detí, ktoré sú v otázke žitia u otca jednoznačne negatívne. Odvolací súd dodáva, že neodkladným opatrením sa nevytvára trvalý stav, v ktorom by bol otec trvalo obmedzený na svojich rodičovských právach, keď sa vedie v tejto otázke konanie vo veci samej, a v ktorom je súd povinný plnohodnotne zisťovať všetky okolnosti prípadu a na ich základe „trvalo“ upraviť pomery maloletých detí v otázke ich starostlivosti - výchovy. Avšak do času, kým súd vo veci samej rozhodne, je žiadúce, aby bola otázka starostlivosti dočasne upravená v aspekte zachovania doterajšieho spôsobu starostlivosti o maloleté deti navrhovateľom, s ktorým deti vyjadrujú spokojnosť, a je tak preukázaná ochrana stabilného prostredia a ich emočného - sociálneho rozvoja do času, kým súd rozhodne v tejto otázke po riadnom vykonanom dokazovaní vo veci samej.

27. S poukazom na vyššie uvedené považoval odvolací súd odvolanie otca za nedôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).